

Είμαι καλά

Στίχοι: **Μενέλαος Λουντέμης**

Μουσική: **Σπύρος Σαμοΐλης**

Εκτελέσεις:

ήστος Στυλιανέας

Είμαι καλά, Μητερούλα... αυγή μου...
Σπεύδω να καλοπιάσω τον φόβο σου. Είμαι καλά.
Κάθομαι κάτω απ' τον ίσκιο της λύπης μου,
κι αφήνω την πένα μου να κλάψει... Μάνα...
Τρεμούλα των χεριών...
Χρόνια που ξεφεύγετε απ' τη μπόλια...
Στεναγμέ που μετράς τον μισεμό μου...
Είμαι καλά.

"Πρώτον, Σεβαστή μου..."

"Πρώτον έρχομαι να ερωτήσω..." Και δεν ρωτώ τίποτα.

Εδώ δεν ρωτούν. Όλοι "Είναι καλά..."

Κι ας ανεμίζονται οι κρεμάλες πάνω απ' τα κεφάλια τους.
Κι ας τρώει τα πόδια τους η ύαινα, η πίσσα.
Είμαι καλά.

"Πρώτον, Μητερούλα... Υγείαν έχω"

Και το στήθος μου φωνάζει σαν πρόβατο βραχνό.

Κι ο ραβδιστής μετράει την ώρα στα πλευρά μου.

"Πρώτον, Μητερούλα..." Μα συγχώρα με και σήμερα.

Συγχώρα με και σήμερα που δε θα μάθεις την αλήθεια.

Η αλήθεια γέρασε και δεν ταξιδεύει.

Δεν περνά τη θάλασσα.

Η αλήθεια, Μανούλα, είναι βόλι. Και δε θα την πω.

"Είμαι καλά".

Σήμερα κλείνω τα χίλια γράμματα. Μα ξέρω...

Πως έχεις χρόνους να πάρεις μήνυμά μου.

Μα συχώρα με. Συχώρα με, Μητέρα.

Για τα χίλια μονότονα "Είμαι καλά"

Τα χίλια μονότονα ψέματά μου.

Πήρα ξανά για να σου γράψω.

Έχω την κάρτα μου στα γόνατα.

Και τη χαϊδεύω σαν περίλυπο πουλί!

Το χέρι πια το γράφει μοναχό του

το μικρό, πικρό του μάθημα:
"Είμαι καλά".

Ξέρω, αχ, Μητερούλα...
Ξέρω πως σου στέλνω κάθε μέρα
την ταχτική δόση της πίκρας μου. Ξέρω
πως τη χαϊδεύεις τούτη την ψευτιά μου...
Πως τη ραίνεις με δάκρυα και παραμιλάς. Ξέρω.
Μα δεν κάνει φτερά άλλη λέξη από `δω...
"Είμαι καλά".

Μπορείς, ακριβή μου, να τη διαβάσεις και δίχως φως.
Δεν είναι καν ανάγκη να τη διαβάσεις.
Φτάνει μόνο να `ρθει, να ακουστεί στην εξώπορτα...
η φωνή του ταχυδρόμου.
Τότε, Μανούλα, μπορεί και να μην είμαι καλά.
Μα εσύ να πιστέψεις τη γραφή μου"
"Είμαι καλά".

Είμαι καλά... Αφού μπορώ και σέρνω το μολύβι.
Είμαι καλά... Αφού μπορώ και το ψελλίζω.
Είμαι καλά... Αφού αραδιάζω στο χαρτί,
"Είμαι καλά".

Αχ, να μπορούσα να `χα έναν ουρανό
γεμάτο από ψεύτικα τέτοια πουλιά.
Και να τα `χυνα στο διάστημα...
Για να `ρχονται - κι όταν εγώ δε θ' ανασαίνω.
Να `ρχονται και να ραμφίζουν το τζάμι του σπιτιού μας.
(Αυτό που κοιτάζει κατά τη θάλασσα)
Και να κελαηδούνε. Να κελαηδούνε σμήνη τις ψευτιές:
"Είμαι καλά".

Μανούλα εσύ... Εσύ που διαβάζεις με τα δάχτυλα.
Εσύ πού μιλάς τη γλώσσα των χεριών...
Ακούμπησε τα χείλη σου στο χαρτί
Έτσι όπως έβρισκες, σαν ήμουν παιδί, τον πυρετό μου...
Και διάβασε πάνω στ' άγραφο χαρτί
Και διάβασε ολόισια απ' την καρδιά μου:
Μάνα... Αχ... Μάνα, Μάνα...
Το κορμί που κανάκεψαν τα χέρια σου
έλιωσε σήμερα κάτω απ' το λιθάρι.
Η φωνή που νανούριζε τον ύπνο σου
βέλαξε κατ' απ' το μαχαίρι.
Μα εσύ γέλα, ακριβή μου. Γέλα...
Πες πως ξύπνησες απ' όνειρο κακό.

Και γέλα να τα διώξεις.
Γέλα, κι εγώ... ησύχασε, Μανούλα.
"Είμαι καλά"
Σήμερα μου χύσανε το φως μου. Είμαι καλά.
Είμαι καλά. Χτες κόψανε τα νύχια μου.
Τρόμοι μου πήραν τα φρένα μου. Είμαι καλά.
Είμαι καλά. Αύριο θα με σταυρώσουν.
Είμαι καλά. Είμαι καλά. Είμαι καλά...

Είμαι καλά. Κι ας μην έχω πια μυαλό να το σκεφτώ.
Είμαι καλά. Κι ας μην έχω πια μιλιά να το φωνάξω.
Είμαι καλά. Κι ας μην έχω χέρι να το γράψω.
Γι' αυτό το σκάβω. Το σμιλεύω επιτύμβιο.
Πάνω σ' αυτόν τον ανεμόδαρτο γκρεμνό.
Σ' αυτό το τρελό νεκροταφείο
πως όλοι οι νεκροί του

Καταχώριση στο stixoi.info: ΧΑΙΝΗΣ, 30-07-2014

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=57346